

[Oluf Johansen.]

Dertil kommer, at det ærede Medlem nu har rakt Haand til den gennem flere Aar standende Strid i Andelsbevægelsen. Man maa huske, at denne rummer Folk inden for alle Partier og har Pligt til at være neutral. Det er hidtil lykkedes det mindre Landbrug trods Vanskeligheder at gøre en mærkbar Indsats for, at dette kunde være Tilfældet. Upartiskhed har været Andelsbevægelsens Styrke i Danmark, Partistrid bliver dens Svaghed. Selv om det store Landbrug har enevældig og urokket Magt i Slagteriernes og Mejeriernes øverste Ledelse, skulde man dog betænke sig; disse Ledelser er ikke valgt til politisk Arbejde. Men det, jeg først og fremmest vil sige til det ærede Medlem, er, at han ikke maa opfatte dansk Landbrug som personificeret i ham. Jeg tror roligt at kunne sige, at den Part, han har paa sin Side, hvor betydelig og indflydelsesrig den end er, dog, hvis den skal tælles op, vil vise sig at være et Mindretal inden for dansk Landbrug.

Om det valutariske Spørgsmaal blot et Par enkelte Betragtninger. Det ærede Medlem vil vel ikke fragaa, at hans Synspunkt i Kronepolitikken er udtrykt i Ordene: 22,40 eller Udligning paa anden Maade. Skylder det ærede Medlem da ikke at tage Forhandlingerne paa Landbrugets Vegne paa sidste Del af Udtrykket, naar den første Del, de 22,40, er gaaet ud af den positive Drøftelse?

Endelig et Par Bemærkninger om de Udtryk, som den ærede Ordfører — for Resten ogsaa den ærede sidste Taler fra Partiet Venstre, men først og fremmest den ærede Ordfører — anvendte, naar han søgte at spille England ud imod os. Har han ikke, har Landbrugsraadets Præsident ikke større Opgave i Landbopolitikken i Øjeblikket end at give Argumenter til den danskfjendtlige Presse i England?

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de tre Ordførere, som har anbefalet det foreliggende Lovforslag, og beklager, at det ikke er mig muligt i denne Situation, hvor man behandler saa vigtigt et Forslag, saa vigtig en Ordning for det danske Landbrug og for hele Landet, at udtale nogen Tak til de ærede Medlemmer, der talte først og fremmest for Partiet Venstre og for Bondepartiet.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kred (Hauch), Ordføreren for Venstre, begyndte med at udtale — hvad der er ganske rigtigt —, at paa Grund af vor store Handels-

omsætning med England har vi her i Landet i en Aarrække under fredelige Forhold ligesom de andre nordiske Lande fulgt Sterlingblokken. Derefter kritiserede det ærede Medlem — og det gjorde han jo ikke med særlig blide Ord —, at vi nu har forladt Sterlingblokken. Det ærede Medlem gav en historisk Redegørelse, men Historieskriver bliver det ærede Medlem nu aldrig, hvis da det at være Historieskriver betyder, at man giver en objektiv, en redelig Fremstilling af Forholdene. Det ærede Medlem sagde altsaa meget rigtigt og meget klogt, at vi paa Grund af vor nære Forhold til England har fulgt Sterling gennem Aarene under fredelige Forhold sammen med de andre nordiske Lande. Men naar det ærede Medlem vilde give en Redegørelse for, hvad der er sket siden Krigen Udbrud, og siden Sterling begyndte at falde nogle Dage før Krigsudbrudet, synes jeg, det ærede Medlem skulde have oplyst, hvordan det da er gaaet med de andre nordiske Lande, for de forlod jo meget hurtigt Sterlingblokken, og før end vi gjorde det her i Danmark. De forlod Sterling, inden Sterling var faldet saa meget som den Dag, da vi forlod den, nemlig da Krigen var udbrudt. Det er nemlig Sagen, at vi paa Grund af vor økonomiske Tilknytning til England, paa Grund af vor Handelsforbindelse, under fredelige Forhold har fulgt Sterling sammen med de andre nordiske Lande; men da Krigen udbrød, og efter at de andre nordiske Lande havde forladt Sterlingblokken, inden Sterling var faldet saa meget, som Tilfældet var den 1. September, gik ogsaa vi bort fra Sterling. Da var Sterling faldet ca. 8 pCt., og vi har altsaa her i Danmark taget en 8 pCt.s Nedsækering af Kronen. Hertil vil jeg føje, at der i Øjeblikket ikke findes et eneste neutralt Land, saa vidt mig bekendt — og denne Paastand er fremsat Gang efter Gang, uden at nogen har kunnet indvende noget derimod —, der følger Sterling, saaledes som Forholdene er nu.

Dernæst vil jeg gerne sige angaaende vor Sterlingpolitik, saaledes som den blev indledet efter en bestemt Retningslinie ved Kanslergadeforliget i 1933, at lige saa rigtigt, lige saa nødvendigt og lige saa retfærdigt det var i 1933 at sænke Kronen i Forhold til Sterling, lige saa forkert er det naturligvis nu, da vi staar i den modsatte Situation, fremdeles at sænke Kronen. I 1933, da vi oplevede en Prisfaldskatastrofe, som var ved at styrte Danmarks Økonomi i Grus, brugte vi det Middei at sænke Kronen for derigennem at standse Prisfaldet. Det var vor Betragtning dengang, at det